

Asnæs søndag d. 11/11 2012

Gustav og jeg kørte fra Hørsholm kl. 5.00. Jakob var selvkørende. Et enkelt afbud lørdag fra Kim, som var hængt op af arbejde.

Vinden sagde syd, så derfor valgte vi endnu engang Asnæs. Hertil skal siges, at vi var der både lør- og søndag weekenden før, hvor vi havde et helt fantastisk fiskeri. Her var fisk i alle størrelser. Og mange. Og med hjem. Så forventningerne til dagens fiskeri var helt i top.

Vi ramte parkeringen 6.30. En dejlig andagt blev nydt i fulde drag. Der var stort set ingen vind, så man kunne høre alverdens fugle. Fantastisk.

Lidt over 7 var vi klar til at fiske. Vi gik til højre, hvor der ligger et par gode pynter. Efter 5 min. fiskeri var der fisk til mig. Jeg blev hurtigt klar over, at det var en undermåler, men jeg kaldte dog til de 2 andre. De nåede lige at se fisken i overfladen, før den røg af. Nu var man tændt. For tænk engang, hvis vi fik det samme fiskeri, som vi havde ugen før. Nu blev der fisket ihærdigt, men der skete ikke så meget. Jakob gik længere ned for at prøve. Her skete der heller ikke noget. Da han kom tilbage, blev vi enige om, at det var tid til kaffe og brød.

Da pausen var forbi, gik vi til den igen. Nu meldte 2 marsvin deres ankomst. Her kan man sgu godt glemme fiskeriet for en stund, for hold da op det ser godt ud, når de kommer svømmende. Vi fiskede som gale, men der skete ikke en pind. Vi satte os endnu engang med brød og kaffe.

Vinden havde taget til. Og den var gået i vest. Nu var der virkelig søgang. Vi sludrede lidt om at prøve en ny plads, men jeg ville lige prøve lidt. Nu fik jeg et hug helt inde, så det gav lidt blod på tanden. Men der var ikke noget at komme efter. Vi blev enige om at rykke. På vejen mod bilerne ville vi lige prøve ude på spidsen. Her fik Gustav fisk i andet kast. En undermåler kom i overfladen, men den røg desværre lidt efter. Lidt efter

var det min tur. Endnu en undermåler kom i overfladen. Og en meget lille en. Vi blev enige om at fortsætte her, for hvis nu der også var en stor. Der skete ikke så meget den næste halve time, så vi snakkede lidt om at stoppe for denne gang. Lige i det samme ser jeg ud af øjenkrogen helt inde under land en fisk i overfladen. Jeg prøver med fluekæppen, da det ikke var så langt ude. 2. kast huggede den. Man kunne lige akkurat se, hvordan den glimtede i vandet. Det var ikke en stor fisk, men pulsen steg. Som skrevet i en af mine andre beretninger. Tænk hvad en fisk kan gøre ved én!. Lidt efter var den kroget. Gustav fik lov til at fichte den, da jeg har fortalt ham, hvor sjovt det er på flue. Nu vil han også til at lære det, he he. Endnu en undermåler blev genudsat.

Herefter blev vi enige om at turen var slut. Omkring kl. 14.

Hjemturen stod som altid på flæskesvær og væske.

Og som altid en skøn tur med HOLF.

Fiske hilsen

Flemming